

Н. Мушановъ (д): Не е тъй. Ако не платимъ днесъ, положението е едно, ако платимъ следъ 50 години положението е друго.

Министъръ В. Молловъ: Никакъ не е така. Въпросътъ е отворенъ. Ние сме го повдигнали и азъ ви казвамъ да не дава Господъ вие да се занимавате съ него.

Н. Мушановъ (д): Дай Боже! Вѣрно е.

Министъръ В. Молловъ: Азъ мога да ви кажа, че ще си опарите прѣститѣ. Азъ го третирахъ съ когото трѣбва.

А. Малиновъ (д): Имате практика.

Г. Марковъ (з. в): (Казва нѣщо)

Министъръ В. Молловъ: Тамъ Вие не можете да заличите лекомислието или заинтересоваността, съ която е действувано тогава. Това е вашата отговорност.

Сега, г. г. народни представители, азъ свършвамъ съ този въпросъ. Азъ ви казахъ какво е направено. Казахъ ви какво сме добили въ замѣна на това.

Сега остава да се занимаемъ съ последния въпросъ, за да привърша, като се извинявамъ, че прекалихъ малко и отнехъ отъ вашето време по това нещастно дѣло.

Въпросътъ за самия законопроектъ. Той така *grosso modo* биде обвиненъ — азъ уважавамъ г. Каранджулова извънредно много — че е неконституционенъ, изключителенъ и пр. Г. г. народни представители! Да бждемъ наясно. Чини ми се, че тая ясностъ е необходима, за да се разбере положението и да се отговори на онѣзи малки въпроси, които се зададоха, особено отлѣво. Ние се основаваме на едно решение на арбитраженъ сѣдъ; основаваме се на неговата заключителна часть, която е цитирана въ мотивитѣ, които се считатъ като мотиви на законопроекта. Това не сѣ мотиви на законопроекта; това е решението на арбитражния сѣдъ, което казва въ т. 4: „понеже българското правителство съ изпълнението на горнитѣ параграфи се освобождава отъ всички задължения къмъ правителствата и пр., които сѣ закупили българската реколта, за която е речъ“ и т. н. — да не го чета цѣлото. Ние оттамъ изхождаме, г. г. народни представители. И като изхождаме оттамъ, несъмнено, бележитѣ на г. Мушанова бѣха прави. Нѣкакъвъ законъ съ обратна сила въ този случай не се създава. И азъ се очудвамъ на възраженията на г. Каранджулова. Той е единъ дългогодишенъ магистратъ, давалъ е заключения по многобройни дѣла; неговитѣ заключения биваха винаги духовити, често много остри. Но винаги е билъ изслушванъ съ внимание. Съ внимание го изслушахъ и тукъ, и въ коми-